

sterstva spravedlnosti a jež on běře v odpor, není žádným rozhodnutím sporu o vydání prémiové rezervy, jak stížnost zřejmě za to má, nýbrž pouhým prohlášením ministerstva spravedlnosti jako strany a že sporný nárok o převod prémiové rezervy není v cestě administrativní dosud rozřešen. Stížnost do zmíněného výnosu ministerstva spravedlnosti pro odepření převodu prémiové rezervy podaná jest proto dle §§ 2. a 5. zákona o správním soudě nepřipustná a slušelo jí dle § 21. téhož zákona odmítnouti.

(Nález nejv. správ. soudu z 30./3. 1921, č. 12.794/20.)

Nález rozhodčího soudu pro pensijní pojišťování v Praze, zemská úřadovna I. ze 14./10. 1921, č. Cp 5/21/8 v rozepři K. F., bývalého tajemníka v S. H. proti Pensijnímu spolku německých spořitelů v Praze o přiznání vyššího měsíčního důchodu.

Žaloba zamítnuta, pokud se týče odmítnuta, z důvodů: K. F. pojištěn byl u Pensijního spolku německých spořitelů v Praze při základním služném 2040 K ročně. Dne 31. prosince 1919 odešel do výslužby. Výměrem strany žalované ze dne 20. prosince 1919, M. B. N. 13808 byl mu přiznán měsíční důchod částkou 38 K 22 h od 1. ledna 1920. Žalobce domáhal se žalobou, odvolává se na § 21. a 24. zákona z 23. července 1919, č. 443, který v době pensionování již byl v platnosti, přiznání důchodu měsíčního částkou 104 K 66 h k placení předem a důchodů již splatných v úhrnné částce 1988 K 54 h do 14 dnů. Strana žalovaná v námitkách uvedla, že žalobce mohl býti pojištěn u ústavu jen ve smyslu zákona o pensijním pojišťování dle cis. nařízení z 25. června 1914, č. 138, a také do pojištění byl přijat, nikoliv však dle zákona ze dne 23. července 1919, č. 443, který upravuje poměr a zaopatřovací požitky mezi zaměstnanci obecními a obcemi, resp. okresy. Ohledně případného většího požadavku dlužno odkázati žalobce na právní řád civilní proti jeho dřívějšímu zaměstnavateli. Pokud běře žalobce v odpor pensijní výměr podle cis. nařízení ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z. neuvedl ani důvodu, proč tak činí a rozhodčí soud poznává, že jeho žaloba po této stránce je neodůvodněna, poněvadž pensijní výměr plně vyhovuje zákonu. Proto jí bylo zamítnouti. Pokud se žalobce dovolává § 21. a 24. zákona ze dne 23. července 1919, č. 443 Sb. z. a n. a podle toho dožaduje se zvýšení pensijního důchodu, jest žaloba nepřipustná. Dle § 40. cit. zákona rozhodují se spory o výslužné úředníků samosprávných pořadem samosprávných instancí. Proto tedy bylo žalobu odmítnouti.

Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Péče o mládež a osoby odkázané na veřejnou pomoc.

Výnos ministerstva sociální péče republiky Československé ze dne 23. března 1921,*) č. j. 3188 A—1921, o reorganizaci sociální péče o mládež v okresích.

Ve smyslu svého výnosu ze dne 11. září 1920 č. j. 10913, v němž uvedeny jsou důvody pro nezbytnost požadavku, aby byla v každém okresu

*) Vyhovující přáním z kruhů čtenářstva otiskujeme tento výnos a stanovy dodatečně, ač povolaným interesentům byly poslány již své doby přímo.